

Dbajúce srdce
Morálna sila vlastnená
žiakmi, ktorí nasledujú
Duchovné učenie,
spočíva v ich
absolútnej viere v Boha.
Nemôžeme vedieť,
kde je Nebo,
kde žije Boh,
ako ďaleko je od nás,
môžeme Boha iba cítiť.
Jeden anglický kazateľ
povedal: „Neviem,
kde je Nebo,
ale vždy keď sa začnem
modliť k Bohu,
v tichosti mojej duše,
cítim prácu
Božieho Ducha.“
Takže Boh ho
počuje okamžite.
A to je najdôležitejšie:
okamih, kedy obrátíte
svojho ducha k Bohu.
On nás počuje.
Prorok mal pravdu,
keď povedal, že Boh
nežije v Nebi
ale v srdciach
pokorných ľudí.
Ktorí sú to
títo pokorní ľudia?
Odpoviem ja:
sú to ľudia
s dbajúcim srdcom.
Keby ste vy všetci počúvali
svoje dbajúce srdcia,
hádky, ktoré sa
z času na čas medzi vami
objavujú,
by sa vytratili.
Zoberte si ako príklad
niektoré z vašich zlých
zvykov: niekedy stratíte
trpezlivosť a to je
kvôli zdôvodňovaniu
vašej filozofickej mysle,
ktorá vás upozorňuje,
že ste boli urazení.
Ako sa prejavuje

dôstojnosť človeka?
Dôstojnosť človeka
je prejavovaná
v splnení Božie Vôle,
v použití aj tých najmenších
cností človeka.
Mohli by ste vyhrať
tie najväčšie bitky,
mohli by ste prevýšiť
celé ľudstvo,
ale ak vám jedného dňa
vaše srdce povie, aby ste
zaviazali topánky starému
človeku a vy neposlúchnete,
všetko, čo bolo vykonané
predtým, nebude k ničomu.
Zaviazajte topánky
starému človeku
prináša väčšiu odmenu
než vyhrať bitku.
Teraz vám dám príklad
s dvomi pustovníkmi,
ktorí žili dvadsať rokov
na púšti,
neustále sa modliaci k Bohu.
Jedného dňa jeden z nich
uvidel svojho priateľa
skákať na určitom mieste
a utekať preč.
Bol zvedavý,
čo ho tak veľmi vystrašilo,
že musel utiecť.
Išiel na to miesto
a zbadal nádobu plnú zlata.
Povedal si:
„Aký je to hlúpy človek,
že utiekol preč
od nádoby so zlatom!“
Vzal si to zlato,
odišiel do Alexandrie a
postavil za to veľký hostinec.
pomáhal chudobným,
všetko minul
a nič si nenechal pre seba.
Keď sa vrátil späť na púšť
a modlil sa k Bohu,
aby mu povedal,
či Ho potešil.
Zjavil sa mu anjel
a povedal mu,

že všetky jeho dobré skutky
sa nevyrovnali
skákaniam jeho brata.
Následne,
ak vezmeme do úvahy,
čo naša súčasná objektívna
mysel dokáže urobiť od doby
nášho detstva až po obdobie,
keď umrieme,
a zvážime to,
celkový súčet nebude vážiť
ani toľko, čo jediný
najmenší skutok vykonaný
s dbajúcim srdcom.
V Písme je tiež zmienené,
že Dávid uvažoval
svojim srdcom.
To znamená, že uvažoval
svojim dbajúcim srdcom.
To je to, čo je teraz
požadované od vás všetkých.
V druhej fáze vášho života
je už požadované
dobré správanie,
to znamená, že musíte vedieť,
ako by ste sa mali správať
k sebe navzájom.
Napríklad, keby ste
chceli vysloviť poznámku
voči niekomu, urobte tak,
ale urobte to
z pohľadu Lásky,
rovnakým spôsobom
by ste sa správali k sebe.
Keď vyslovíte poznámku
voči sebe,
ako konáte?
Prísne sa odsudzujete?
Zmierňujete okolnosti,
nie je tak?
Prečo by sme sa nemali
k ostatným správať
takým spôsobom,
ako sa správame k sebe?
Preto máme vysloviť
Pravdu v Láске.
Keď napravame
chyby svojho brata,
máme to urobiť s Láskou,
aby cítil,

že je to čin z Lásky
a nie radovanie sa
z jeho chyby.
Prvá vec, ktorá
ľuďom v súčasnosti chýba,
je vznešenosť, ušľachtilosť.
Napríklad sa občas
pohádate kvôli
vášmu miestu v triede.
Nieko sa ma pýta:
„Nemáme právo
počúvať v prvom rade?“
Ktorí sú tí najvznešenejší
– tí, ktorí sedia vpredu
alebo tí, ktorí sedia vzadu?
Ak ste človekom,
ktorý rozpráva láskyplne
a napĺňa Božiu Vôľu,
tak si zoberte prvú stoličku.
Ak ste človekom,
ktorý hovorí najhrubšie,
sadtite si do poslednej!
Aj keby vás volali, aby ste
si sadli dopredu, povedzte:
„Bratia, nie som hodný toho,
aby som sedel na prvom
mieste. Budem sedieť vzadu
a postupne prídem
smerom k prvým stoličkám.“
Vy povedzte:
„Nechaj nás sedieť vpredu!“
Budem šťastný,
ak budete sedieť vpredu,
ale mali by ste vedieť,
že myslím tieto prvé rady.
To budú rady (stoličiek)
Božskej Lásky, takže
každému, koho tam stretnete,
máte vysielat'
láskavosť srdca,
láskyplnosť,
silu, ktorá vás činí schopnými
pomáhať si navzájom.
Teraz mi môžete povedať:
„Áno, ale toto sú
naše dedičné črty.“
Toto je lož.
dedičné črty sú
vaším výmyslom.
Boh do vás vložil Dobro,

dobré zvyky,
dbajúce srdcia
v čase vášho stvorenia;
Mali ste ich,
keď ste prišli od Boha.
Takže v každom prípade
máte rovnaké množstvo
príležitostí, aby ste boli
dobrí alebo zlí.
Predtým som povedal,
čo je to zlo.
Zlo vždy vychádza z nášho
odmietnutia robiť Dobro.
Zlo je
nedokončené dobro.
Zoberme si dvoch žiakov,
ktorí sa navzájom pohnevajú,
do nejakej miery
sa pourážajú,
a to je celkom prirodzené.
Ako vyriešia tú urážku?
Ak si jeden z nich povie:
„Počkat',
budem sa správať podľa
svojho rozumného srdca“
a ten druhý si povie to isté,
ak obaja z nich zareagujú
takýmto spôsobom, ich spor
bude vyriešený.
Čo máte na tomto svete
rozdeľovať?
Nie je najlepšie
mať Božskú Lásku?
Tú, ktorá dáva silu
našim myšliam,
našim srdciam, našej vôli,
Boh je ten,
Ktorý sa obmedzil,
aby žil v nás.
Na svete je Jediný Boh,
Ktorý sa obmedzil
kvôli nám.
To je najväčšia sláva Boha.
Ak zabúdate
na túto obeť, ktorú
Boh urobil, aby vstúpil
do ľudského srdca,
vytvárate podmienky
pre smrť.
Smrť prichádza odtiaľ.

Zomierame a vstávame
z mŕtvych každý deň.
Ak sa odteraz rozhodnete
byť oddanými
veľkému zákonu
Božieho zjavenia,
viete, aká zmena
sa vo vás udeje?
Ak dodržiavate
Boží zákon, nezáleží na tom,
akého človeka stretnete
na ceste,
dokonca aj ten najhorší,
keď ho zastavíte a pozriete
sa na neho, Boh sa na vás
cez neho usmeje.
Poviete:
„Spoznávam Ho!“
Boh je skrytý
niekde veľmi hlboko
dokonca aj v zlých ľuďoch.
Títo ľudia sú zlí,
pretože nežijú dobre.
Keď sú cesty v krajine
poškodené,
kto je vinný
– cesty alebo ľudia?
Ľudia, ktorí tie cesty
neopravujú.
Takže v súčasných
životných podmienkach,
s našou neposlušnosťou
voči vnútornému veľkému
zákonu, sme prišli do
situácie, v ktorej
celý súčasný kresťanský svet
trpí.
Miernosť spôsobov
je nutnosťou!
Nieko povedal, že smrť
zažiarila z tváří
tu prítomných žiakov.
Neviem,
či smrť môže žiariť,
ale viem,
že naše tváre nemajú
dýchať smrť ale Život.
Keď teda hovorím
o dbajúcom srdci,
mali by ste vedieť,

že utrpenia
sa vás dotýkajú hlboko,
aby ste mohli rásť.
Človek bude otrasený
až na dno svojej duše.
Vplyvy, ktoré sa sotva
dotknú vášho povrchu,
nie sú potrebné,
je to podobné pohybu
niektorých vln, ktoré
preplávajú iba desať metrov
morského povrchu.
Potrebujete radikálnu zmenu.
Musíte vlastniť
povahu Abraháma.
Abrahám bol bezdetný.
Podľa židovského zákona
jeden z jeho služobníkov
alebo niektorý zo synov
jeho otrokyní
by sa mal stať jeho dedičom.
Avšak Boh mu povedal,
že mu dá dediča.
Kto bol dedičom Abraháma?
Izák.